

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Crimina misti fori

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

CREDITOR.

Creditor i Creditor cum certis circumstan-
ciis, potest sibi in conscientia
compensationem facere. Vide verb.
fando. Compensare, n. 2.

**In recipien-
do solutio-
nem.** 2 Creditor posterior, cui debitor
inverso ordine solveret, omisso nimi-
rum creditore anteriori, non venetur
restituere. Ita probabiliter Molina de
iussit tom. 2. tractat. 2. disput. 536. Quamuis
Faber in 4 dist. 15. quæst. 1. disp. 50 c. 7. num.
222. etiam præbabiliter contrarium do-
ceat part. 3. tractat. 5. resolut. 10. 5. Notan-
dum est etiam. & p. 11. n. 3. ref. 13. nam V-
erum creditor antiquus, cæteris paribus:
sit præferendus posteriori, res utrimque
probabilis & in conscientia tuta est. ne-
gant Lessius, Molina, Vasquez, Lay-
man, affirmant Valentia, Salonijs To-
letus alijque. Nec pauperi necessario
est præferendus pauperior, nisi sit ex-
tremæ, aut valde gravis necessitas. part.
11. tr. 3. ref. 11.

**Et impe-
trando cœ-
tra debitorem,** 3 Creditor impetrans censuram
contra debitorem, nisi infra certum
terminum soluat, potest, ignorante iu-
ræ debito, dice, terminū protogare. Vide verb. Ab-
solueren. 6.

4 Si creditorum nullus est hypothe-
carius, qui prius petat, præferendus in so-
lutione; quia diligentia facit ipsum iure
potiorem. VVigors Fagundez. Dicastil-
lo. de iust. lib. 2. tr. 2. disp. 11. dub. 7. contra-
riū tam etiam probabilitet tenet Azor.
10. 3. lib. 4. c. 36. q. 6 & alii. p. 11. tr. 3. ref. 12.

CRIMINA
misti fori.

**De crimi-
ne misti fori** 1. **CRIMEN** misti fori dicitur,
quod tam ad Ecclesiasticum,
in uno foro, quam ad laicum forum pertinet, & in e-
stis non potest ius cognitione darur locus prævencio-
sterum puri. 2. Falsum tamen est, quod cum Cene-
nir in a- de quest. 36. n. 2. 5. docent multi Iurista,
lie.

accusatū, & insufficienter punitū in uno
foro cognosci possit in alio foro pro ex-
cessu, & residuo pœna. Nam est contra
cap. vlt. de except. in 6. & regulam cap. de
his, & l. Senatus, ff. de accus. vbi decertatur,
accusatū in foro delicti non posse
de eodem delicto accusari iterum in fo-
ro domicilii, quāvis diversa sit pœna. Ita
Freytas in Addit. ad tract. de Confess. solli-
quist. 3. num 8. & aliipart. tract. 2. resolu-
tione 108. & pars. 4. tractat. 1. resolutio-
ne 61.

2. Iudex Ecclesiasticus in delictis Et Eccle-
siasti fori procedere potest contra lai-
ficii, cum non solum censuris, sed etiam pœ-
nitentialibus carceris, &c. abique punire pœ-
auxilio brachii sacerdotis. Et quidem nisi impo-
tunt ad carcerem Ecclesiasticum, non râbus.
ad laicalem deferri debet. Ita contra
Bobabillam, tom. 1. lib. 2. cap. 17. num. 167.
primum Azor, part. 2. lib. 3. c. 53. qu. 3. Se-
cundum Seguram part. 1. c. 13. n. 44. part.
1. tr. 2. ref. 89.

3 Delicta misti fori sunt in primis Sunt verò
ea, quæ cōmigrat Clericus carens aliquo misti fori
ex requisitis Tridentini, de quibus verb. delicta Cle-
Clericus quoddorum. Ita ex Sacra Con- ricorum de
gregatione Bonacina, de leg. disp. 10. qu. 2. ficiuntur
punct. 1. 6. 4. n. 19. part. 3. tr. 1. ref. 48. 5. No in requisi-
tandum est. tis Trident.

4 Deinde misti fori est sacrilegium, tini.
& de illo cognoscere potest Ecclesiasti- Sacrile-
cus. Ita Barbola, in Collect. tom. 2. lib. 5 tit. gium.
23. c. 2. num. 9. Vnde potest Ecclesiasticus
procedere contra laicum in usorem re-
rum Ecclesiasticarum, quando per vim
illas occupat; & contra eos, qui in ne-
gotiis cum Ecclesia gestis per fraudem,
vel alia via illi prædicant. Quod et-
iam miseri Clerici, vel eorum bona iniuriosè
invadantur part. 1. tr. 2 ref. 81.

5 Delictum sacerularis sacerolare fa- Delictum
ctum in Ecclesia evadit misti fori, ut cōmissum
sacrilegium. Ita Farinac. append. de im- in Ecclesia.
mun part. 3 num. 7. contra Ripol. de iu-
ris omn. iud. cap. 1. num. 170. part. 4. tract. 1.
ref. 67.

6 Coabitatum, Valboa in c. cum Et concu-
sit generale, de foro compet. num. 18. & alii binatus.
tenent esse misti fori, quia prohibe-
tur in utroque iure. Sed Abbas ibid.
tenet,

tenet, pertinere ad solum Ecclesiasticum: quia, ut docet Clarus, lib. 4. § forniciatio, num 6 prohibetur solum a iure Canonico, & Iudices laici illum non puniunt. part. 5. tractat. 1. resolut. 10. Sed quidquid sit de hoc certum est, Iudicem Ecclesiasticum posse concubinatum punire: nec ad hibet teneri trinam monitionem, ut vult Pereyra, tom. 1. cap. 34. num. 11. nisi procedere velit per celsus iuxta formam Tridentini, off. 24. cap. 8. nam de reliquo procedere potest alius viis. & penitentia, pecunia, exilio, carcere, & aliis sive in iure Canonico sive in statutis synodalibus inflictis, absque monitione. Ita Rubeus verb. Concupinarius num. 4. afferens, sic declarasse Sacram Congregationem Concilii. Ex quibus patet, ministros Ecclesiasticos posse meretricum domos invadere. part. 1. tract. 2. resol. 86.

D A T V M,
Et promissum.

Bulla Boni VIII. CVM Bonifacius VIII. in consti-
tutione edita anno 1295. quæ
dicitur, excommunicamus, excommuni-
cationis sententiam tulisset in dantes
aliquid, vel recipientes, sive promitte-
tes eum sub verbis generalibus, & non
planè expressis, & promissionem recipi-
entes etiam in parvæ pro obtinenda
iustitia, aut gratia, sive pro se sive pro alio, à sede Apostolica: Vel quis sciret alii
quem esse in tali culpa, & intra triduum
non notificaret, à qua excommunicatione
nemo posset absoluere absq; spe-
ciali mādato Papæ, aut mortis articulo,
& huic si tātum pauperibus daret, quā-
rum receperisset, aut dedisset: Et expedi-
tiones sic obtentas declarasset nullas,
ad eum, ut, qui scienter litteris illis vtere-
tur, in eamdem cēsuram incideret. Gre-
gorius decimus tertius easdem iuris
abhorrens sua extravagant. edita anno
1574 quæ incipit. Ab ipso §. 2. Constitu-
tionem prædictam confirmat, & exten-
dit ad prædictorum consiliarios, fauto-

Item Bulla
Gregor.
XIII.

Summa Diana.

res, & auxiliatores: & § 3. privat ipso
iure omnes prædictos quocumque be-
neficio, & officio Ecclesiastico, & sacer-
tali, reddit infames, & inhabiles, ad illa,
& ad alia beneficia, & officia, & § 4. cō-
cedit impunitatem socios, complicos,
& fautores, manifestantibus.

2 In aliquibus tamen casibus, ex mē. In quibus
te aliquorum Doctorum, possunt dantes casibus nō
munera in Curia Romana excusari ab incurran-
tia pœnatum dictæ Bullæ; Pri- tur pœna
mō quando quis aliquid donat non pro Bullæ,
gratia & iustitia obtainenda, sed oblibie-
ralitatem, & gratitudinem. Secundū Si detur
quando quis dat ratione laboris, & hoc ob libera-
procedit, etiam si detur maius stipendi-
litasem, &
um, quam sit debitum, modo id non re- gratitudi-
feratur ad obtainendam gratiam, vel lu- nem ratio-
nem, etiam si detur ante collatam ne laboris
gratiam, vel iustitiam. Tertiū, qui dant, Ratione
vel accipiunt, ad compensandum damnum cō-
num, quod resultat intercedenti, modo cō-
fandi, excessus non sit notabilis. Ita novissi-
mè Dicatus de iustitia. & Iure libro se-
cundum tradidit. 1. disput. 5. dub. 7. à num. 208.
usque ad 260. Quarto Io. Antonius Novarius in summ. Bulla part. 2. tit. de Sa- tur, sine
& promiss pro iustitia. & c. nu. 7. docet, villo pacto
huius Bullæ pœnas non habere locum, si preceden-
tatur aliquid simpliciter nullo pacto
præcedente, & ad effectum specificè ob-
tinendi aliquam gratiam, vel iustitiam.
part. 7. tradit. 4 ref. 1.

3 Quamvis autem in prædicta Bulla Deobliga-
prohibeant omnes promissiones, et
iam sub verbis generalibus, & non om-
nia expressis, ita vt Azor. part. 3. lib. 12.
cum ver-
bis genera-
tione, Molina, & alii afferant incurri
libus op-
pœnas, si promissio talis sit, vt moueat
ad iustitiam, vel gratiam conferendam,
sive fiat per pacta, vel promissiones oc-
cultas, vel manifestas, verbis generali-
bus, vel expressis conceptas, tamen Bo- Bonacina.
nacina. tom. 3. disput. 3 part. 31.
num 10. distinguit, & ait: Vel verba so-
lum proferuntur urbanitatis gratia, abs-
que animo illius obligationis sibi im-
ponendæ, vel proferuntur animo re ipsa
promittendi, seu se obligandi. Si profe-
runtur solum urbanitatis gratia, censeo
proferentem non incurrire pœnas à

Kk

p. 22-